

12. august 2011

EM2011/130

I medfør af § 36 i forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om boliger i Grønland, især med henblik på tilskud, lån, husleje og støtte.

(Medlem af Inatsisartut Justus Hansen, Demokraterne)

Begrundelse

Et evigt tilbagevendende emne i den politiske debat i Grønland er emnet om vores boliger. Oftest går debatten på, at man bor for dårligt, at man bor for dyrt eller at man venter for længe på at få en bolig fra det offentlige.

Jeg forstår godt, at dette ofte bliver indgangsvinklen, når man vil snakke om boliger, men desværre er det sjældent, at debatten bliver konstruktiv og løsningsorienteret. Jeg håber derfor, at denne forespørgselsdebat kan være startskuddet til en fremadrettet debat, som vil kunne give et praj om, i hvilken retning vores boligområde kan og skal bevæge sig i.

Det grønlandske boligmarked er præget af meget store offentlige tilskud og en meget stor del af boligerne i Grønland er offentlige udlejningsboliger. Er dette hensigtsmæssigt? Skal vi forsøge at løse boligproblemerne, som vi altid har gjort?

Det mener jeg ikke. Det mener Demokraterne ikke. Det mener Skatte- og Velfærdskommissionen heller ikke.

Hvad så? Hvordan kan man så bygge i fremtiden og hvordan skal det finansieres og med hvilke begrundelser kan en boligreform passende igangsættes?

Vi bør bruge disse tider med finanskrisen, til at få sadlet om på de områder, som i dag er meget omkostningstunge. Vi bør planlægge vores boligbyggerier, så der kommer en langt større privatfinansiering i byggeriet, end vi ser i dag. For få betaler selv for deres boligbyggeri og dermed bliver det, det offentlige, som skal finansiere byggeriet.

Når det er det offentlige, der står for at bygge boliger, så er det ikke kun nybyggeriet det offentlige skal finansiere, men også den renovering, som byggeriet med tiden får behov for.

Jeg er af den opfattelse, at hvis man selv betaler for sin bolig, så passer man bedre på den. Den proces kan igangsættes med at få revideret lejer-til-ejer ordningen, så folk igen begynder at købe de lejligheder, som de i dag bor i. På den måde vil adfærden i og omkring boligerne ændres og det vil utvivlsomt betyde færre udgifter til løbende vedligehold af bygningerne. Dette er midler man så kan bruge på andre ting.

Vælger man at fortsætte den nuværende boligpolitik, så vil vi i de kommende mange år sidde med store udgifter til reovering og løbende vedligehold. Sker dette, så vil boligdebatten aldrig ændre sig.

Jeg vil derfor gerne høre partiernes bud på, hvordan vores sparsomme midler kan bruges i fremtiden. Skal der gives større tilskud til diverse byggeformer? Skal vi fortsat give de store direkte og indirekte tilskud til bestemte typer byggeri? Skal Landskassen fungere som risikovillige långiver? Skal huslejerne afspejle driftsomkostningerne i de enkelte boligafdelinger?

Som noget nyt i planlægningen af byggeri i Grønland, så vil jeg gerne høre partiernes ide om en decideret anlægslov, så byggerier tidligere end i dag, får afsat midlerne i finanslovene. Dermed forlænges planlægningstiden for byggerierne, planlægningen hos byggebranchen forbedres og vi vil kunne opretholde et stabilt bygge flow året igennem og dermed opretholde mange arbejdspladser hele året og uden de store sæsonudsving som vi ser i dag.

I andre lande er det oftest private firmaer der udlejer boliger. Kan vi i Grønland ændre på lovgivningen, så det gøres attraktivt, at oprette og drive selskaber, som udlejer almennyttige boliger?

Der er masser af spændende emner at debattere indenfor dette område og mit håb er, at den debat vil fortsætte og fortsat være konstruktiv og resultatorienteret.

Med disse ord vil jeg ønske Inatsisartut en god debatlyst.